

פרשת לך לך: השנים העלומות של אברהם אבינו

1. **סוף פרשת נח:** ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן ... וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו. וייקח תרח את אברם בנו ... ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען.

התחלת פרשת לך לך: ויאמר ה' אל אברם: לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך ... ואברכה מברכך ומקללך אאור ונברכו בך כל משפחת האדמה.

רמב"ן יב,ב: זאת הפרשה לא בארה כל העניין, כי מה טעם שיאמר לו הקב"ה עזוב ארצך ואיטיבה עמך, טובה שלא הייתה כמוהו בעולם, מבלי שיקדים שהיה אברהם עובד אלוהים או צדיק תמים?

2. **פסיקתא זוטרתי:** עד עתה לא מת בן לפני האב וזה למת מת? **רמב"ן שם:** [למה] ברח מהם אברהם ללכת ארצה כנען?

מורה נבוכים ג,כט: שהיו מקללים ומבזים אותו ... [ולכן] נאמר לו ואברכה מברכך ומקללך אאור.

בראשית רבה לח: תרח עושה צלמים היה ומוכרם לבריות. פעם יצא והשאיר את אברהם למכור תחתיו. באה אישה עם קערה מלאה סולת וביקשה להקריב לפני הפסלים. לקח אברהם מקל בידו, שבר את כל הפסלים והניח את המקל ביד הגדול שבהם. כשבא תרח ותמה מי עשה זה, סיפר אברהם כי הפסלים רבו מי יקבל את הסולת, עד שבא הגדול ביניהם ושברם. אמר לו תרח: אתה לועג לי?! וכי יודעים הם מה נעשה עימם?! ענה לו אברהם: **השומעות אוזניך מה שפיר אומר!**

בא נמרוד ואמר לאברם: השתחוה לאש [נמרוד עבד את האש]. אמר אברהם: מוטב להשתחוות למים, המכבים את האש. אמר לו: השתחוה למים. אמר אברהם: מוטב להשתחוות לעננים הנושאים את המים. אמר לו: השתחוה לעננים. אמר אברהם: מוטב להשתחוות לרוח, שמפזרת את העננים. אמר נמרוד: דברים שאין בהם ממש אתה מדבר. אני איני משתחוה אלא לאש והריני משליך בתוכה ויבוא אלוה שאתה משתחוה לו ויציל אותך. **סנהדרין צה,ב ופסחים קיח,א:** התקבצו אלפים ורבות לראות כיצד שורפים את אברהם באש, והיה אברהם מתהלך ברגליו בתוך הכבשן.

3. **משנה אבות א,ג:** עשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכולם.

התנועות דיויות תשמה א/113: כאשר אישה נתקלת בקושי מסוים בביצוע חובותיה האלוניות, יש לך הסבר מובן מאליה: או שהקושי מופרז [בעיניה] ... ואם הוא בלתי רגיל באמת, מהווה עובדה זו הוכחה שהקב"ה העניק לה כוחות **בלתי רגילים** - **היכולים לבוא לידי גילוי רק על ידי התמודדות או ניסיון מיוחדים במינם**. במקרה כזה יש לה את הרווח שהיא **מגלה בנפשה את הכוחות הבלתי רגילים האלה ומכניסה אותם אל מאגר כוחותיה המודעים**.

תנחומא לך לך ג: ניסיון הראשון ב"לך לך מארצך" וניסיון האחרון ב"לך לך אל ארץ המוריה".

ברטנורא שם: עשרה ניסיונות, אחד: **אור כשדים שהשליכו נמרוד לכבשן האש**. שני, לך לך מארצך.

4. **רמב"ן שם:** התורה לא תרצה להאריך בדעות עובדי גילולים, ולפרש העניין שהיה בינו ובין הכשדים באמונה, כאשר קיצרה בעניין דור אנוש וסברתם בעבודת גילולים שחידשו.

ליקוטי שיחות כה/49: התורה מדגישה אצל היהודי הראשון, שהייחודיות שלו בתור יהודי והמעלות הגדולות שלו – אינן במעלות **העצמיות** שלו, במה שחולל בכוח עבודתו (שזה היה עוד קודם קריאת ה' לאברהם), אלא בכך **שה' בחר בו:** השייכות שלו לקב"ה נבעה מבחירת ה' בו והיא באה לידי ביטוי בכך שקיים בפשטות את ציווי ה', 'לך לך מארצך'.

ליקוטי שיחות כ/59: ההדגשה בפסוק "לך לך מארצך", היא לא רק שאברהם **ילך** לארץ ישראל, אלא בעיקר **שייצא** מהמציאות העצמית שלו. כך מבואר בחסידות, ש"ארצך" הם הרצונות שלך, "מולדתך" הרגשות שלך ו"בית אביך" - ההגיונות השכליים שלך. אף שהמציאות של אברהם הייתה קדושה, אך הייתה זו מציאות של **אדם** ועכשיו נפעל בו עילוי שלא בערך, שהפך להיות **שליח ה'.**